

РЕШЕНИЕ

№ 916

гр. София, 11.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **9476** по описа за **2012** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208- 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН):

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите с адрес [населено място], пл. С. 4А, срещу решение от 04.06.2012 г. на Софийски районен съд, 93-ти състав, по нахд № 15390/12 г., с което е отменено наказателно постановление № К-022518/13.07.2011г., издадено от Директора на регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна Дирекция „Контрол на пазара” при Комисия за защита на потребителите, с което на [фирма] с адрес [населено място], [улица], представлявано от управителя В. И. Б. е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 200 (двеста) лева на основание чл. 85 във връзка с чл. 56, ал. 1 от Закона за туризма.

В жалбата се твърди, че съдебното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон и е издадено при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Основните доводи са, че нарушението е доказано по безспорен начин и няма допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаване на наказателното постановление. Иска касационната инстанция да отмени обжалваното съдебно решение и да постанови съдебно решение, с което да потвърди наказателното

постановление.

Ответникът по касационната жалба не представя становище и не изпраща процесуален представител.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е неоснователна и решението на Софийски районен съд следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Със съдебно решение от 04.06.2012 г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-ви състав по нахд № 15390 по описа на 2012г. е отменил наказателно постановление № К-022518/13.07.2011г., издадено от Директора на регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна Дирекция „Контрол на пазара” при Комисия за защита на потребителите, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 200 (двеста) лева на основание чл. 85 във връзка с чл. 56 ал. 1 от Закона за туризма.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото - показанията на свидетеля И. И. К., както и писмените доказателства от административната преписка.

Въз основа на събраните в първоинстанционното производство доказателства, районният съд е приел за установено, че на 03.06.2011 г. свидетелката И. И. К. – главен инспектор към Комисия защита на потребителите – С. заедно с инспектор Х. Б., посетили снекбар „Д.”, намиращ се в [населено място], [община], [улица], във връзка с извършване на проверка. Установили, че за обекта – снекбар „Д.” е издадено удостоверение №4368 от 12.08.2005 г. за категоризация „една звезда” със собственик [фирма], а към настоящия момент обектът се стопанисвал от [фирма], което дружество се явява нов собственик на обекта и е следвало в качеството на собственик на заведение за хранене и развлечение да подаде заявление до категоризиращия орган за отразяване промените в обстоятелствата в Националния туристически регистър. Неподаване на съответното заявление съставлява нарушение на чл. 56, ал. 1 от Закона за туризма, за което в присъствието на представляващия дружеството В. И. Б. бил съставен акт за установяване на административно нарушение № К-022518/08.06.2011 г. Въз основа на така съставения акт е издадено и обжалваното наказателно постановление № К-022518/13.07.2011г, с което е наложена „имуществена санкция” в размер на 200 (двеста) лева на основание чл. 85 за нарушаване на чл. 56 ал. 1 от Закона за туризма, а именно че не е подадено заявление до категоризиращия орган за отразяване на променените обстоятелства в Националния туристически регистър.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението е валидно и допустимо. Касационната инстанция установи, че решението е произнесено от компетентен съд в рамките на правомощията му и е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол. Решението е правилно. При постановяването му съдът не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила

и материалния закон.

Правилно и законосъобразно СРС е приел, че наказателното постановление, както и акта за установяване на административно нарушение са издадени от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия. От правна страна съдът е изложил обосновани изводи, че наказателното постановление и акта за установяване на административно нарушение са издадени в нарушение на чл. 34, ал.1 от ЗАНН. Според цитираната разпоредба не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението и е изтекла една година от извършване на нарушението. Видно от договора, приложен по делото, собствеността на обекта снекбар „Д.” е била прехвърлена от [фирма] на правоприменика [фирма] на 17.06.2008г. Задължението за подаване на заявление до категоризиращия орган по силата на чл. 56, ал.1 от Закона за туризма, доразвито в чл. 8, ал.3 от Наредба за организация на единната система за туристическа информация е следвало да бъде изпълнено в 30 дневен срок от датата на възникване на промяна на обстоятелството, тоест до 17.07.2008 г. Това е датата, на която е осъществен състава на нарушението и съответно след изтичане на едногодишния давностен срок по чл. 34, ал.1 от ЗАНН, а именно на 17.07.2009 г. се е погасила възможността да се образува административнонаказателно производство за съответното нарушение. В този срок административнонаказващият орган е следвало да състави акта за установяване на административно нарушение. Такъв е съставен на 08.06.2011 г., т.е. извън установения срок. Това води до съществено процесуално нарушение при съставянето на акта за установяване на административно нарушение, което обуславя и незаконосъобразността на издаденото и обжалвано наказателно постановление.

От правна страна, възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства и въз основа на тях са изведени законосъобразни правни изводи относно това, че наказателното постановление е неправилно, поради факта, че към момента на съставянето му е изтекъл едногодишният давностен срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН.

По изложените съображения съдът не намира основания за отмяна на обжалваното съдебно решение и същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд - София град, Х. – ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.06.2012 г. на Софийски районен съд, 93-ти състав, по нахд № 15390/12 г., с което е отменено наказателно постановление №К-022518 от 13.07.2011г., издадено от Директора на регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна Дирекция „Контрол на пазара” при Комисия за защита на потребителите.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.

